

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Velikonocce pokračují

Začíná květen, pokračuje oslava Velikonoc. Pokračuje ale také poněkud zvláštní stav některých omezení (byť se již rozvolňují), která nás nutí oslavovat netradičně. To první je pro nás radostné. Slavíme vzkříšení Ježíše Krista. Ve čteních se vracíme do doby, kdy ustrašeným učedníkům dochází, co vlastně znamená Ježíšova oběť. Je to dlouhá cesta od učedníků schovaných za dveřmi k odvážným a rozhodným apoštolům, Ježíšovým vyslancům, zakladatelům církve. Je v tom možná částečná paralela k té současné koronavirové karanténě, kdy jsme také trochu ustrašení a nejistí, také schovaní za dveřmi. Učedníci prožili s Ježíšem tři roky, a přesto pořádně neporozuměli, kým Ježíš je. I když jim naznačoval a předpovídal svoji smrt, po jeho ukřižování byli zmatení. Až teprve setkání s Ním, až teprve po seslání Ducha Svatého se všechno mění. A tou změnou je VÍRA: „Nebud' nevěřící, ale věřící!“ říká vzkříšený Ježíš Tomášovi. Jde

o víru, která představuje nejhlubší životní postoj (fides qua). Těžko popsat onu hranici mezi nezaslouženým darem Boha a aktivitou člověka. Teologové se o to přou celá staletí (viz např. otázka predestinace). Jen ve víře rozumíme poslání Ježíše Krista, chápeme poslání církve (přes všechny její nedostatky) a každý objevujeme svoje osobní poslání v tomto světě. Prosme tedy o dar Ducha a hledejme svoje poslání, protože církev je od samého počátku Ježíšem poslaná do

světa. Nemusí to být velké věci, zkusme začít malými kroky. Můžete ušít roušku, zavolat dědovi či babičce a povzbudit je. Zeptejte se, zda nepotřebují nakoupit. Pomozte dětem s úkoly, trpělivě a laskavě (a to je pěkná fuška). Nebo kolem sebe prostě jen šířte dobrou náladu. A mějme pochopení pro ty, kteří budou mít obavu z návštěv církevních akcí, protože patří do ohrožené skupiny nebo mají takové lidi kolem sebe. Naše víra se přeci neměří počtem navštívených bohoslužeb, poutí a Nocí kostelů. Buďte spíše solí země. Pro nadcházející období je vhodné číst Skutky apoštolů, abychom pochopili, co toto rčení znamená. Stačí mít otevřené a hledající srdce (to je ta po nás požadovaná aktivita) a Bůh sám nám přijde naproti i za zavřené dveře a osloví nás v naší nejistotě. Vždyť Bůh za nás vydal svého Syna. Tak moc mu o nás jde, tak dalece nám vychází vstříc. Kdo má uši k slyšení, slyš! Až pak radostné srdce odpoví: „Díky Ti za tak velký dar, Pane. Jsem zde, pošli si mě!“, jsme blahoslavení, věřící. A o to při slavení Velikonoc navzdory všem virům přeci jde.

Jiří Cikánek, jáhen

Zprávy z farnosti

- **Bohoslužby se postupně obnovují**

Dle aktuálního vyjádření ČBK k rozhodnutí vlády ČR o znovuoobnovení bohoslužeb se může od 24. dubna účastnit bohoslužeb nejvýše 15 osob a od 11. května již 100 osob, a to za dodržení hygienických pravidel či rozestupů platných kvůli šíření koronaviru. Úplný konec omezení by měl nastat od 8. června.

ČBK si uvědomuje, že ne všude bude možné obnovit bohoslužby s omezeným počtem věřících, protože není snadné regulovat počet účastníků mši tak, aby byla dodržena nařízení vlády. Je tedy na administrátorech farností, zda, případně jak, toto rozhodnutí zrealizují. **Pro věřící jsou i nadále platné přenosy bohoslužeb online, v televizi a v rozhlase až do úplného zrušení omezení (8. června).**

- **Pravidla pro uvolňování omezení týkající se bohoslužeb**

Stálá rada České biskupské konference a biskup – delegát ČBK pro duchovní péči ve zdravotnictví schválili 14. dubna 2020 následující pravidla:

- V kostele musí lidé dodržovat minimální rozestupy dva metry mezi účastníky bohoslužeb (s výjimkou členů v rámci jedné rodiny nebo jinak propojených osob);
  - Účastníci si před vstupem do kostela povinně vydezinfikují ruce;
  - Všichni účastníci bohoslužeb mají roušku vyjma okamžiku přijetí Eucharistie;
  - Vynechává se pozdravení pokoje a žehnání se svćenou vodou;
  - Kněz si dezinfikuje ruce minimálně před začátkem bohoslužby, před podáváním Eucharistie a po něm;
  - Délku bohoslužby je třeba při zachování liturgických předpisů zbytečně neprodlužovat;
  - Kostel je po bohoslužbě řádně vyvětrán a jsou dezinfikovány kontaktní plochy (kliky, lavice apod.). Údržbě a čistotě prostoru je věnována mimořádná péče;
  - Je omezen přístup věřících do dalších míst v kostele mimo hlavní bohoslužebný prostor;
  - Obdobná pravidla platí pro svatby a křty;
  - Až do odvolání je zrušen veškerý další program ve farnostech, který vyžaduje shromažďování lidí;
  - Kostely mohou být otevřené pro osobní modlitbu a individuální duchovní péči
- **V berounské farnosti:**
    - bohoslužby ve všední dny a v sobotu jsou již obnoveny,
    - všechny nedělní bohoslužby budou obnoveny od 17. 5.

Zádveří kostela sv. Jakuba v Berouně je jako obvykle celý den přístupné; v neděli je do 10. 5. kostel cca 9.30 - 11.00 otevřený k modlitbě, k dispozici je kněz.

- **Přímé přenosy bohoslužeb nadále nabízí Televize Noe, Radio Proglas a ČT2.**

Televize Noe přenáší **od pondělí do pátku v 7.00 mši svatou**, kterou slaví papež František v kapli Domu sv. Marty, dále vždy v poledne mši svatou z kaple ostravského studia Telepace a **v pondělí, středu a pátek ještě od 18.00**

bohoslužbu opět z kaple Telepace. Ze stejného místa pak stanice vysílá také víkendové mše svaté – **v sobotu od 18.00 (s texty nedělní liturgie) a v neděli od 10.30 a od 18.00**. V nabídce Radia Proglas jsou mše svaté řazeny každý den **kromě neděle od 18.00, v neděli pak v 9.00 a v 19.30**. Česká televize zařadila do svého vysílání pravidelné bohoslužby **v neděli v 10.00** na kanále ČT2.

On-line přenosy na internetu je možno nalézt na adrese mseonline.cz.

- **Modlitební společenství**

Setkání se koná vždy ve čtvrtek:

- **7. 5. - modlitba s Biblií v Berouně na faře od 20 hod.**
- **14. 5. - modlitba Taizé v Berouně v modlitebně ČCE, Husovo n. 43 od 20 h.**
- **21. 5. - tichá adorace a modlitba chval, díků, proseb v Berouně v kapli Povýšení sv. kříže od 20 hod.**
- **28. 5. - adorace a večer chval na Tetíně v kostele sv. Kateřiny od 20 hod.**

Setkání při modlitbě trvá do 21.30 hod. Následně je volná diskuze a sdílení pro zájemce do 22 hod.

Přímluvné modlitby je možno vložit do krabičky v kostele nebo na web farnosti. Děkujeme, modlíme se za vás.

Srdečně vás zveme ke společné modlitbě. :-)

tým MS

Jan Franta tel. 605 983 228, Libuše Lukášová tel. 724 352 366,

Vojtěch Malý tel. 735 077 381, Jan Marek tel. 732 541 409,

Jana Civínová tel. 721 120 926

„Připoj se k nim sám Ježíš a šel s nimi.“ (Lk 24, 15)

- **Modlitba růžence**

se koná vždy v pátek před večerní mší svatou v Berouně **od 17.20 do 17.40 hod.** Úmysl modlitby je za kněze, farnost, Komunitní centrum sv. Ludmily na Tetíně a město Beroun.

- **První pátek v měsíci – 1. května**

Od 17.00 hodin je možné v Berouně přijmout svátost smíření. Po večerní mši sv. u sv. Jakuba následuje adorace před Nejsvětější svátostí oltářní.

- **Úklid kostela sv. Jakuba – 4. května**

Pravidelný úklid se koná vždy *první pondělí* v měsíci od 18 hod. Prosíme ochotné farníky o pomoc s úklidem v pondělí 4. 5.

- **Výuka náboženství na faře v Berouně**

bude obnovena 13. května.

- **Slavnost Seslání Ducha Svatého**

oslavíme u sv. Jakuba v Berouně letos také vigílii v sobotu 30. května od 19 hod.

- **Noc kostelů**

se letos posouvá na pátek 12. června.

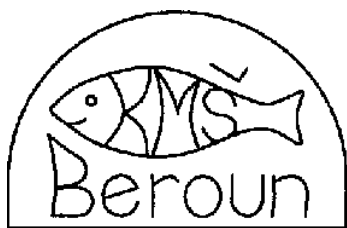
- **První svaté přijímání**

je plánováno při dopolední mši sv. v Berouně v neděli 21. června a na Tetíně v neděli 28. června.

- **Letní ikonopisecký kurz v Berouně**

Nadále je možno se hlásit na ikonopisecký kurz na faře v Berouně 23. – 26. 7. 2020, a to na e-mailu damianM@seznam.cz. Cena kurzu je 3.200,- Kč. Přihlášení budou registrováni jako náhradníci – kapacita kurzu je v současné době naplněna, je však možné, že se někdo s ohledem na současnou situaci odhlásí.

Zápis do Katolické mateřské školy na školní rok 2020-2021

Naše Katolická mateřská škola v Berouně je jednotřídka s kapacitou 26 dětí. Každoročně při zápisu během května přijímáme nové děti na místo těch, které nastupují do 1. třídy základní školy. Jejich počet je v jednotlivých letech odlišný, pro příští školní rok bude pravděpodobně možné přijmout 7 nových dětí. Přesný počet ještě závisí na potvrzení odkladů školní docházky našich současných předškoláčků.

V letošním roce bude zápis do naší školky probíhat zcela jinak než v minulých letech - bez přímé účasti rodičů a dětí ve školce.

Veškeré potřebné informace, přihláška a další doklady ke stažení jsou dostupné na webových stránkách školky - <http://kms.farnostberoun.cz>.

Přihlášku je možné podat několika způsoby. Termín pro podání přihlášky je od pátku 8.5.2020 do čtvrtka 14.5.2020. Tento termín je třeba dodržet. Při osobním vložení do poštovní schránky školky je nutné dodržet i čas – nejpozději do 14.5.2020 do 16,00 hodin.

V případě většího počtu zájemců bude stejně jako v minulých letech provedeno výběrové řízení podle kritérií, která jsou zveřejněna na webových stránkách školky.

Setkáváme se někdy s dotazem, zda děti, které plní povinné předškolní vzdělávání, musí chodit pouze do své spádové školky. Odpověď je jednoznačná: Zavedením spádových školek není omezena svoboda rodičů zvolit si podle svého přání jinou mateřinku, např. soukromou nebo církevní. Také u nás mohou starší děti plnit povinné předškolní vzdělávání.

S jakýmkoli dotazy ohledně provozu školky nebo zápisu nás můžete kontaktovat na e-mailové adrese kms@kmsberoun.cz nebo telefonicky na čísle 604 376 926.

Těšíme se na vás a vaše děti.

Jana Stielová

Adopce na dálku

Dopis od Marie – duben 2020:

Dobrý den,

píše Vám Marie z Běloruska. Nezlobte se, že jsem Vám tak dlouho nepsala. Já jsem v pořádku, ale můj tatínek vážně onemocněl. Hrozí mu operace meziobratlové ploténky, špatně chodí, neovládá nohu, nemůže dělat žádnou práci v domě. Proto jsem vzala na sebe to, že budu ve všem pomáhat mamince. Tatínek nemůže dělat nic těžkého.

Moc Vám všem děkuji za Vaši pomoc, ať Vás všechny ochraňuje Bůh. Přeju Vám požehnané Velikonoce a přeju Vám vše dobré, zdraví, úspěch a radost.

S úctou

Marie

Dopis Marii – duben 2020:

Milá Mášo,

děkujeme Ti za dopis a za přání k Velikonocům.

Je nám moc líto, že Tvůj tatínek má takové zdravotní problémy. Určitě je to pro celou Vaši rodinu moc těžké. Víme, že máte hospodářství, musíte se starat o krávu a další zvířata a teď jsi na práci zůstala jen Ty a Tvoje maminka, protože starší bratr je voják a ten mladší je ještě malý. Budeme se za Vás modlit, abyste celou situaci zvládli a aby se tatínek brzy uzdravil.

Jsi moc šikovná, že dokážeš mamince pomoci. V naší zemi má hospodářství a domácí zvířata jenom málo lidí a jenom málo dětí takové práce umí.

Modlíme se za Vás a přejeme Vám vše dobré.

Když budeš mít čas, tak nám zase napiš, budeme rádi.

Za věřící z Římskokatolické farnosti Beroun

Dana

Charita Beroun v době krize

Jak jsem psal již v minulém čísle Zpravodaje, teprve krizové situace prověří, kdo jaký je a s kým se dá i v nouzi počítat.

Charita Beroun se od začátku všech opatření snažila pomoci Berounu i Královu Dvoru se vším, co bylo zapotřebí. Zorganizovala pomoc několika desítek dobrovolníků, aby pomohla se vším, co bylo pro ohrožené občany města, zejména pak pro seniory, potřeba vykonat. Jsem rád, že nám v našem snažení pomohly i přes tři desítky našich skautů. Moc si této pomoci a ochoty toho vážíme! V naší šicí dílně, zavřených obchůdcích i v některých našich službách jsme našli více než dva tisíce roušek, které jsme rozdávali lidem. Jsem rád, že jsme po dohodě s P. Petrem Bouškou mohli na farním dvoře nabídnout všem lidem volně přístupné a bezpečné místo, kde si mohli na „rouškovníku“ našité roušky zdarma vyzvednout. Kromě našitých námi jsme zde rozdali další stovky roušek od různých dobrovolníků, kteří je Charitě pro lidi našli.

Krizovému štábu města jsme pomohli roznést a všem seniorům do jejich domovů doručit více než 3,5 tisíce zásilek s rouškami a informačními letáky pro lepší zvládnutí situace, která na mnohé dost dopadala. V každodenní koordinaci s odborem sociálních věcí jsme zajišťovali pro osamělé seniory donášku nákupů, léků či jiných potřeb. Jsem proto rád, že jsme i mimo naši každodenní sociální práci v našem regionu pomohli v této těžké a pro mnohé náročné situaci těm, kteří to nejvíce potřebovali.

Již koncem dubna bychom měli mít k dispozici zásobu jídla pro matky samoživitelky a rodiny s dětmi, které se vinou této krize dostaly do existenčních problémů. V tomto nám částkou 800 tisíc (!) pomohou firmy Microsoft a Skype, se kterými jako organizace od loňska spolupracujeme. Pokud byste o takto potřebných věděli, dejte nám o nich vědět.

Jsem velmi rád, že se nám i v této situaci daří naplňovat naše poslání a ukázat lidem v našem městě, že Charita je důležitou součástí všeho dění a pomoci a že podpora naší organizace má svůj smysl.

Přeji Vám klidné jarní dny a mír v duši

*Petr Horák
ředitel Charity Beroun*

Nabídka finanční pomoci nečekaně těhotným

Hnutí Pro život ČR nabízí v rámci projektu „Nesoudíme. Pomáháme.“ mimořádnou finanční pomoc až do výše 50 tisíc korun každé ženě, která nečekaně otěhotněla a je ve složité životní situaci.

Mimořádná finanční podpora v období hrozby nákazy koronavirem má pomoci z nejhoršího nečekaně těhotným ženám, kterým sociální nástroje státu nepomohou. Jednotlivé situace vyžadující finanční pomoc jsou posuzovány individuálně. Finanční pomoc je nevratná a je poskytována na základě smlouvy, ve které příjemkyně na sebe

bere morální závazek obdobně pomoci ženám, které nečekaně počaly dítě, a to až tehdy, kdy si to bude moci finančně dovolit.

Zájemkyně se mohou obracet na konzultantky Linky pomoci prostřednictvím e-mailu poradna@linkapomoci.cz nebo bezplatného telefonního čísla 800 108 000.

Linka pomoci provozovaná Hnutím Pro život ČR se specializuje na telefonické a e-mailové poradenství a poskytování krizové intervence nečekaně těhotným ženám. Poradí i s celkovým řešením jejich situace a v případě potřeby do řešení zapojuje další externí odborníky, například na psychoterapii, osobní konzultace, partnerské mediace nebo na sociálně právní poradenství.

Povzbudivou zprávou pro těhotné ženy je, že při nakažení koronavirem nemají horší průběh nemoci než jiné ženy ve stejné věkové skupině, a koronavirus se nepřenáší na dítě, takže neroste riziko potratu ani riziko zdravotního postižení dítěte.

Skautské středisko Radost a Naděje Beroun

Rozhovory s členy skautského střediska Barbora Genčurová

Milá Báro,

bydlíš v Dobřichovicích. Studuješ na gymnáziu Přípotoční v Praze. Od léta jsi členka oddílu RS.

1. Co studuješ a proč sis tu školu vybrala?

Školu jsem si vybrala na doporučení kamarádky, která tam chodí, také je na dobře dostupném místě a není úplně v centru, takže tam nejsou davy lidí. Nejen že se mi líbí lokalita, dostupnost kaváren, ale jsou tam i v pohodě učitelé.

2. Co bys chtěla dělat v budoucnu za povolání? Proč?

To právě moc nevím, také proto jsem si vybrala gympl. V hlavě mám myšlenku, že bych mohla pracovat v rádiu, v novinách, ale připadá mi zajímavá práce i s oborem psychologie nebo sociologie.

3. Od kdy jsi vlastně skaut a jak ses k tomu dostala?

Už když jsem byla malá, Dáda mi vyprávěla o skautu, a jak skvělé jsou i tábory. Potom jsem do mamky pár let hučela, že chci být taky skautkou, až nás cca před 4 lety se ségrou přihlásila sem do střediska.

4. Co pro tebe skauting vlastně znamená? Proč jsi vlastně skaut?

Líbí se mi myšlenka skautingu jako taková, ale poznala jsem zde spoustu skvělých lidí, které vídám i mimo schůzky a kteří mi zlepšují život. Také na různých akcích jsou skauti přátelští a vždy mezi nimi panuje pozitivní energie. Připadá mi, že za skautem

můžete normálně přijít a nemusíte se stydět. Takže pro mě je to spíše o lidech a kamarádech.

5. Od září jsi člen RS oddílu, na co se v tomto oddíle těšíš?

Těším se na nové zážitky, výpravy a také tábor z pohledu RS.

6. Zapojuješ se nějak ve středisku? Pokud ano, jak? Pokud ne, chtěla by ses nějak zapojovat?

Nijak se nezapojuji, ale rozhodně bych to chtěla napravit.

7. Ted' probíhá docela takové zvláštní období, jak ho prožíváš a co ti chybí, když ted' musíme trávit čas doma? Co ti naopak pomohlo, že ted' trávíme spoustu času doma?

Jak ho prožívám? No tak dlouho spím, hodně dělám věci do školy a potom tak střídám různé aktivity, třeba chodím na dlouhé procházky. Chybí mi asi tréninky nebo jak jsme chodili po škole ven, ale jinak asi nic moc.

8. Jaké jsou tvé koníčky a záliby? Co tě baví dělat ve volném čase?

Na začátku roku jsme se s Míšou Štorkánovou daly na thajský box, který mě teda baví hodně. Také ráda běhám, hraju na saxofon a v orchestru, čtu a dívám se na detektivky a různé seriály.

9. Je nějaká dobrá kniha, kterou bys ostatním chtěla doporučit, na kterou nedáš dopustit?

Ted' mě nenapadá žádná konkrétní, četla jsem hodně dobrých knížek a je těžké vybrat jednu.

10. Co tě napadne, když se řekne měsíc květen? Co máš s tímto měsícem spojeného?

S květnem mám spojený Obrok, na kterém jsem byla loni poprvé a který jsem si užila. Mám odtamtud hodně vtipných zážitků a vzpomínek.

11. Jak by ses na závěr s našimi čtenáři rozloučila?

Asi koruně zdar? A snad se uvidíme na táboře.

Za rozhovor děkuje Simona Šustrová ☺

Pod Huascaránem stojí kříž

V květnu 1970 mělo být patnáct československých horolezců (jeden Slovák a čtrnáct Čechů) někde naprosto jinde. Jejich výprava původně nesla název I. ČESKÁ

HOROLEZECKÁ EXPEDICE ALJAŠKA 1970, měli být o 10 000 km severněji, v USA, a završením jejich cesty mělo být vztyčení československé vlajky na nejvyšším vrcholu Severní Ameriky v aljašském pásmu Kordiller, na 6194 m vysokém Mount McKinley. Cestou zpět přes Kanadu chtěli propagovat čs. kulturu, přírodní krásy, naše výrobky; také se chtěli setkávat s našimi krajany. Nápad podniknout expedici se zrodil na podzim 1968, z nápadu vznikl plán, program a přípravy a vše bylo přijato s pochopením a schváleno Českým horolezeckým svazem a Českou tělovýchovnou organizací. Účastníci se dohodli, že expedici uspořádají na počest 25.

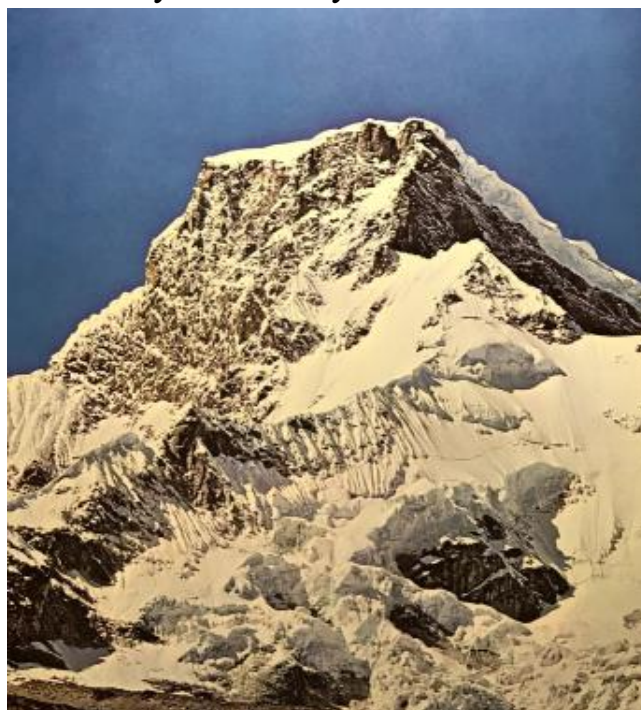
výročí osvobození republiky. Výprava měla odletět v dubnu 1970 letadlem společnosti

Air France, která létala až do Anchorage, největšího města Aljašky, a nabídla nejvýhodnější podmínky.

V Československu ovšem politicky přituhovalo, a tak nakonec padlo rozhodnutí – žádná Aljaška, žádný Západ nebude! V tehdejší tisku se to vysvětlovalo tím, že se lezeckému týmu nepodařilo sehnat dost finančních prostředků. Narychlo se proto zvažovala a domlouvala jiná možnost – peruánské Andy, Bílé Kordillery. Celá oblast nese jméno podle nejvyšší hory Huascarán (čti vaskarán), 6768 m. Čechoslováky pozval peruánský horolezecký klub – Club Andino Peruano, místní andinisté (prý si tak opravdu říkali).

Expedici tedy od počátku provázely problémy – a pokračovaly i nadále. Došlo k posouvání data odletu. Někteří účastníci měli totiž potíže s vydáním výjezdní doložky. Loď s nákladem se zpozdila, část beden s materiálem byla cestou vykradena atd. atd. Ve středu 29. dubna 1970 konečně naši horolezci vystoupili na limském letišti z letadla Lufthansy, záhy se setkali se zástupci čs. velvyslanectví v Peru a s kolegy z klubu Andino a přebývali tu u nich pár dní. V pondělí 11. května výprava opouští Limu, loučí se se slovy: „10. července jsme zpátky!“ O 48 hodin později už budují první tábor na břehu horního jezera Llanganuco (jezera jsou dvě, dolní a horní). Hledí na vrcholek hory Huandoy, o který se chtějí pokusit. Hledí na jeho hrozivou jižní ledovou stěnu.

Před časem výpravu provázely samé problémy. Prostě smůla. Nikdo netuší, že dál budou následovat už jenom neštěstí. V neděli 17. května se tři horolezci vydávají vzhůru na aklimatizační výstup, přespí v druhém táboře ve výšce 5000 m a druhý den 18. května se vracejí. Je mezi nimi Slovák ing. Ivan Bortel, sedmadvacetiletý talentovaný lezec, prý nejlepší z celé výpravy (i z celého Československa). A právě on nešťastnou náhodou uklouzl při přeskakování potoka na mokřem kameni, spadl do vody a než stačil zareagovat, projel ve vodě asi dva schody a pak se zřítíl kolmou stěnou vodopádu do hloubky asi třiceti metrů. Byl na místě mrtev. Když za dvě a půl hodiny dorazil lékař výpravy, mohl jenom konstatovat smrt – zlomenina krční páteře, přetřátá mícha, zlomeniny spodiny lebeční atd. Dva kamarádi běží do nejbližšího města Yungaye, cestu 27 km uběhli za dvě hodiny. Informují policii a sdělují vše na dálku ambasádě. Podle peruánských zvyků nelze uvažovat o zpopelnění, zesnulý má být pohřben do 48 hodin. Následuje jednání s místními úřady, nakonec je rozhodnuto o balzamizaci těla, aby se získal čas. (Nikdo netuší, že Ivan bude jediný, jehož ostatky se skutečně do Československa vrátí...) Za tři dny, 21. května je ve večerních hodinách uspořádána v městě Yungay noční smuteční slavnost, které se účastní stovky místních obyvatel se zapálenými svíčkami. Jednoduchá cedrová rakev je vystavena v divadle Teatro Obrero, patřícím dělnickému spolku, nepřetržitě se tu po třicet hodin střídá čestná stráž.

(O žádném knězi ani křesťanském obřadu není v dobovém tisku a knihách ani slovo, přitom kostel byl nedaleko. Tak nevím, jak to bylo doopravdy – cenzura by u nás tehdy nic takového zveřejnit nedovolila.) Rakev s tělem v pátek odvázejí do Limy dva zástupci ambasády. (V Limě byly Ivanovy ostatky překvapivě zpopelněny a v urně odeslány do vlasti.)

Expedice netuší, že jí zbývá devět dní. V oblasti Huascaránu se pohybuje také japonská horolezecká výprava, i oni se chtějí pokusit o Huandoy. Naši jsou nejdřív zlomení a nemohou se vzpamatovat, smrt kamaráda považují za zlé znamení a vedoucí výpravy, Arnošt Černík, uvažuje o tom, že by to snad měli vzdát. Ale jsou tu závazky, subvence čs. podniků, dnes by se řeklo sponzorů. Stovky finančních závazků! Domů všichni píšou dopisy plné smutku, ale nakonec se rozhodnou, že expedice bude pokračovat. Nejdřív jsou odhodlaní zdolat Huandoy a nazvat prvovýstup cestou Ivana Bortela, ale brzy vystřízliví a pochopí, že specialistou na ledové stěny byl právě Ivan a bez něho by to byl nesmyslný hazard. Prvenství tedy nechají Japoncům... (Japonci budou ovšem za pár dní rádi, že zachránili holé životy, a jižní stěna Huandoy zůstane nepokořena.) Češi se rozhodli už jen pro šestitisícovku Pisco a pro výstup na jižní vrchol Huascaránu, nejvyšší horu v Peru. Světově proslulý fotograf vysokohorského terénu Vilém Heckel využívá slunných dnů a neúnavně fotografuje, toulá se údolím, prodírá se orchidejemi, zachycuje na svých snímcích Černé i Bílé Kordillery i indiánské vesnice. Jeho snímky už bohužel nikdo nikdy nespatri; poslední filmy, které stihl odeslat, byly z Ivanova pohřbu.

Je neděle odpoledne 31. května, v Peru nastává zima. Ochladilo se, v Limě rtuť teploměru vystoupila na 15 stupňů. Najednou se ozval od moře hukot, v oknech řinčí sklo, lustry se houpají a zvoní, obrazy padají ze stěn. Zemětřesení! Všichni vybíhají z domů, široké betonové ulice se vlní a prohýbají, lidé čekají, že se země otevře a pohltí je. Většinou klečí, spínají ruce k nebi a zoufale křičí: „Bože, smiluj se, Bože, nedopusť! Bože, zachraň nás!“ Trvalo to pouhých 46 vteřin. Nekonečných 46 vteřin. Lima vyvázla celkem bez následků a má tři mrtvé; ti prý ale zemřeli hrůzou. První zprávy hovoří o tom, že epicentrum bylo 400 km severně a 300 km v Atlantiku, ale později se ukázalo, že bylo pod kontinentem, ne v moři. Ničivá síla 7,9 stupně Richterovy stupnice. Teprve v úterý po navázání spojení jsou hlášeny desítky tisíc mrtvých severně od Limy. A ještě později se ukázalo, že byla zničena i města Huaraz a Yungay. Z hory Huascarán Norte se při zemětřesení utrhla část vrcholu a sjela do jezer Llanganuco. Odtud se lavina kamení, bahna, písku, balvanů, vody i ledu (Peruánci jí říkají „aluvion“) valila do údolí. Měla prý rychlost téměř 400 km za hodinu. Město Yungay zmizelo, zůstal jen vyvýšený hřbitov, z 25 000 obyvatel se zachránily sotva dva tisíce. Zmizelo také město Ranrahirca a další obce. Uvádí se, že zahynulo 50 – 70 tisíc lidí. (Otřesy se opakovaly ještě začátkem června.)

A co je s našimi horolezci? Zprávy jsou od počátku najasně, zmatené a protichůdné. Nikdo nechce uvěřit, že by... Našemu velvyslanectví se dlouho se nedaří navázat rádiové spojení s japonskou expedicí. Japonci potvrdí, že viděli padat lavinu a že tábor zmizel, myslí si, že všichni Češi zahynuli, ale v osudnou chvíli žádné lidi neviděli. Naděje umírá poslední – třeba zrovna v táboře nebyli. Třeba jsou někde v terénu zranění. Objevil se telegram – Češi jsou zdraví a pozdravují. Radost vystřídalo zklamání – pocházel z doby před 31. květnem.

„K pátrání po pohřešované československé výpravě přilétá osmnáctičlenná skupina horolezců z Chile. Spojuje se s Japonci a peruánskými andinisty a vydává se z Huarazu padesát kilometrů zpustošeným krajem do Yungay. A odtud vzhůru dalších dvacet šest kilometrů k jezerům Llanganuco do míst, kde se zřítíla hora a kde byl československý tábor. Vědí, že riskují vlastní životy, protože země se ještě neuklidnila a pořád hrozí. Vědí to, a přesto jdou, pokádají to za svou povinnost. Ale nalézají jen kámen. Moře kamení a balvanů. Hledají usilovně, do vyčerpání. První úspěch – dá se tomu říkat vůbec úspěch? – větrovka. Druhý – kanistr. Pak se setkají se svědkem. Jmenuje se Jesús Huertas. „Ano, pánové, viděl jsem ... Viděl jsem, jak se hora sesula. Viděl jsem, jak se řítí do jezera. A viděl jsem, jak padá... na lidi. Na Checos. A na jednoho Peruánce. Ano, znal jsem je... Viděl jsem, jak pracují, a náhle, náhle už nebyli...“ Vede záchrannou výpravu. „Tady to bylo!“ Chilané, Japonci a Peruánci stanuli. Československý tábor leží pod osmimetrovou vrstvou skal. Muži smekají a jejich rty ševelí v modlitbě. „Nikdo se k nim nedostane. Jsou tam navěky.“ V místech, kde je předpokládáný hrob čtrnácti mrtvých ze vzdálené evropské země, stavějí dřevěný kříž a pokládají k němu věnec z divokých, pestrými barvami hýřících květů. Pak se shromáždí do půlkruhu. „Sbohem!“ Ještě hluboký úklon a tiše odcházejí. V masívu šedivých skal zůstal kříž.“ (Květy 1. srpna 1970)

Noviny v Československu asi přinášely začátkem června o osudu našich horolezců zprávy velmi nejisté a protichůdné, to si přesně nepamatuji. Vlastně se nic nevědělo jistě a všichni doufali ve šťastný konec. Pamatuji si ale moc dobře sobotu 6. června. Naše maminka ráno zaslechla v rádiu zlé zprávy o definitivně pohřbených nadějích, ale pořád tomu nevěřila. Tak šla pro rohlíky a koupila všechny noviny, které tam měli, a ono to bylo ve všech na titulních stránkách černé na bílém. Celá československá výprava pod Huascaránem zahynula. Ten den byl u nás moc smutný. Maminka oplakávala svého kamaráda či přítele z mládí, Arnošta Černíka, kterému všichni říkali Ajšek. Narodil se sice v Praze, ale dětství a mládí prožil v Berouně, studoval tu na gymnáziu, začínal s lezením. Později vystudoval práva. Byl neúnavným horolezeckým organizátorem, a teď našel smrt někde na druhém konci světa. Bylo mu pouhých čtyřicet čtyři let.

Celá událost měla ještě dohru. Asi tak za deset dní přijela z Prahy paní Černíková a navštívila naši rodinu. Nevěřila, že její manžel zahynul, byla zoufalá a zmatená a napadlo ji, že byl třeba zraněný, mohl mít úraz hlavy, teď trpí ztrátou paměti, a proto se třeba vrátil do Berouna. Její dcera Helena napsala v jedné knize, že matka ještě rok dva věřila tomu, že se manžel jednoho dne vrátí. Také prý ji později trápilo, zda bude spasen – měli sice svatbu v kostele, ale Arnošt nebyl pokřtěný. Nikdo jí ani po letech neuměl na žádnou její otázku odpovědět.

Od zemětřesení v Peru s tragickými následky uplyne 31. května padesát let. Bude opět neděle.

Lidmila Fričová

Modlitba měsíce

- **Společný úmysl apoštolátu modliteb na květen:**

„Abychom v měsíci květnu znovu objevili krásu domácí modlitby růžence.“

Zpravodaj

Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24/5, 266 01 Beroun

tel: 311 621 964, e-mail: farnost.beroun@centrum.cz; www.farnostberoun.cz

Bohoslužby:	od 17.5. Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
BEROUN	10.00 18.00	19.30	18.00	8.00	8.00	18.00	
KRÁLŮV DVŮR	8.00				18.00		
SV. JAN	8.00						
LODĚNICE	9.30			17.00		17.00	
CHYŇAVA	11.00						
TETÍN	11.15			19.30			
NIŽBOR							16.30
HÝSKOV							18.00*
VRÁŽ							18.00
HUDLICE							15.00 (1. so)

* 30. 5. nebude

Kontakty:

P. Petr Bouška, administrátor

e-mail: petr.bouska@centrum.cz

mobil: 608 524 408

P. Petr Blecha, farní vikář

e-mail: deserto@tiscali.cz

mobil: 723 183 758

P. Josef Moulík, výpomocný duchovní

(Loděnice) mobil: 722 206 057

Pavel Kodras, stavební technik vikariátu

e-mail: pavel.kodras@apha.cz

mobil: 602 465 797

Jiří Hanke, správa pozemků vikariátu

e-mail: jiri.hanke@apha.cz

mobil: 739 521 031

duchovní vypomáhající ve vikariátu

P. Josef Jonáš, výpomocný duchovní

e-mail: josef.jonas@web.de

mobil: 775 271 756

Ondřej Mrzilek, jáhen

e-mail: ondrej.mrzilek@seznam.cz mobil:

732 281 293

Jiří Cikánek, jáhen

e-mail: jiri.cikanek@seznam.cz

*

Lukáš Petřvalský, titulární varhaník

e-mail: lucas.petrvalsky@hotmail.com

mobil: 724 219 745

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník Římskokatolické farnosti Beroun
Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky
„Dotazy a příspěvky“ v kostele, v elektronické podobě na e-mail: red.tym@seznam.cz.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu článků.

Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti: www.farnostberoun.cz.

Příspěvek dobrovolný, č. ú. farnosti Beroun: 361 038 389 / 0800